

Sygn. akt IV U 700/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2015r. w S.

odwołania L. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie L. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu L. G. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od dnia 1 marca 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku.

Sygn. akt IV U 700/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 maja 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił L. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 29 kwietnia 2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy (decyzja k. 59 akt organu rentowego).

W dniu 13 czerwca 2014 r. od wyżej wymienionej decyzji odwołanie złożył L. G.. Zdaniem ubezpieczonego, że stan jego zdrowia nie pozwala na normalne funkcjonowanie i wykonywanie pracy. L. G. wskazał, że w 2010 r. przebył ostre martwicze zapalenie trzustki. Przebywał 3 miesiące w szpitalu, w tym czasie przeszedł 3 operacje. Jak wskazał ubezpieczony, doznał martwicy jelita, w wyniku czego miał przeprowadzoną stomię. Ubezpieczony wskazał, że jest pod stałą opieką lekarzy, zalecono mu całkowite unikanie wysiłku fizycznego z powodu powstających przepuklin, wskazano na konieczność chodzenia w pasie przepuklinowym. Ubezpieczony wskazał również, że ma problemy z kręgosłupem oraz ciśnieniem tętniczym (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca L. G. w dniu 17 lutego 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.52 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek L. G. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. Podstawę powyższego stanowiła decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 8 lutego 2012 r. (decyzja k. 24 akt organu rentowego). Następnie, na podstawie decyzji z dnia 28 lutego 2013 r., ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lutego 2013 do 28 lutego 2014 r. (decyzja k. 31, akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 11 marca 2014 r. ustalił, że L. G. nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 11 marca 2014 r. k.54 akt organu rentowego).

Na skutek zgłoszenia przez ubezpieczonego sprzeciwu od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, L. G. skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 kwietnia 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 29 kwietnia 2014 r. k. 58 akt organu rentowego).

Na podstawie wskazanego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, zaskarżoną decyzją z 13 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy L. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 13 maja 2014 r. k. 59 akt organu rentowego).

Biegli lekarze chirurg oraz kardiolog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdzili, że u L. G. występuje stan po leczeniu operacyjnym ostrego zapalenia trzustki, stan po operacjach odtwórczych ciągłości przewodu pokarmowego, stan po leczeniu przepuklin pooperacyjnych, duża przepuklina pooperacyjna odprowadzalna oraz nadciśnienie tętnicze. Biegli stwierdzili, że L. G. jest nadal częściowo niezdolny do pracy. Biegli wskazali, że schorzenia ubezpieczonego mają charakter przewlekły, utrwalony i wymagają stałego leczenia, w tym również operacyjnego oraz wskazali, że nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego od czasu badania lekarskiego z dnia 12.02.2013 r. (opinia biegłych k. 9-11). W opinii uzupełniającej biegli stwierdzili, że L. G. jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 28 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. (opinia uzupełniająca k. 17).

Ubezpieczony L. G. ur. (...) z zawodu jest kierowcą, od 1997 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). W ramach prowadzonej działalności ma dwa autobusy oraz zatrudnia jednego kierowcę, sam jeździ autobusem tylko na małych odległościach (okolice niesporne, przyznane przez ubezpieczonego).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy L. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1, 2 i 3 przytoczonej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

L. G. miał ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 28 lutego 2014 r. W niniejszej sprawie spornym było zatem określenie, czy ubezpieczony nadal, tj. od 1 marca 2014 r. jest niezdolny do pracy, a jeśli tak, to w jakim zakresie i czy niezdolność ma charakter trwały czy okresowy.

Aby rozstrzygnąć powyższe, Sąd powołał biegłych lekarzy chirurga i neurologa celem wydania opinii. Biegli stwierdzili, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy.

Biegli lekarze chirurg oraz kardiolog wskazali, że opiniowany zgłasza dolegliwości związane ze stanem po leczeniu operacyjnym ostrego zapalenia trzustki, stanem po operacjach odtwórczych ciągłości przewodu pokarmowego, stanem po leczeniu przepuklin pooperacyjnych, dużą przepukliną pooperacyjną odprowadzalną oraz nadciśnieniem tętniczym. W ocenie biegłych, dolegliwości zgłaszane przez L. G. mają charakter przewlekły, utrwalony i wymagają stałego leczenia, w tym także leczenia operacyjnego (k.9-11).

W uzupełniającej opinii biegli stwierdzili, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 28 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. (k. 17).

W ocenie Sądu, opinia biegłych stanowi wiarygodny dowód w sprawie, ponieważ została wydana przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje zawodowe oraz wiedzę specjalistyczną z zakresu medycyny. Ponadto wydanie opinii przez biegłych zostało poprzedzone analizą dokumentacji lekarskiej L. G. oraz jego badaniem. Sporządzona na potrzeby niniejszego procesu opinia wraz z opinią uzupełniającą cechuje się spójnością, jest logiczna oraz należyście uzasadniona. Należy mieć również na uwadze, że w swojej opinii biegli wypowiedzieli się kategorycznie, że nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego w stosunku do badania z dnia 12.02.2013 r., które było podstawą do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 28 lutego 2014 r. Co prawda, (...) Oddział w S. wniósł zastrzeżenia do opinii, jednakże, zdaniem Sądu, nie zasługują one na uwzględnienie. Organ rentowy powołał się na stanowisko Komisji Lekarskiej ZUS, która oceniając w podobny sposób stan kliniczny ubezpieczonego, nie stwierdziła niezdolności do pracy. Odnosząc się do zgłoszonego zarzutu zarządzania przez L. G. firmą transportową i jego aktywnością zawodową, Sąd uznał, że powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Należy mieć bowiem na uwadze, że ubezpieczony prowadzi tę działalność gospodarczą od 1997 r. i fakt, ten był znany organowi rentowemu, dla którego okoliczność ta nie stanowiła przeszkody do przyznania ubezpieczonemu dwukrotnie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 28 lutego 2014 r. z powodu m.in. utrzymujących się następstw (...), leczonego wielokrotnie operacyjnie z powikłaniem pod postacią olbrzymiej przepuchliny w bliźnie pooperacyjnej leczonej operacyjnie w lutym 2012 r. Obecnie stwierdzono u ubezpieczonego również dużą przepuchlinę w bliźnie pooperacyjnej odprowadzalną, która wymaga leczenia operacyjnego (k.9). Należy podkreślić również, że organ rentowy nie kwestionował stwierdzenia biegłych, iż stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie w stosunku do ostatniego badania z dnia 12 lutego 2013 r. stanowiącego podstawę do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 28 lutego 2014 r. Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych, z uwagi na jego bezzasadność.

L. G. jako kierowca pracował od 4 grudnia 1985 r. do 27 października 1989 r. oraz od 28 grudnia 1989 r. do 7 maja 1997 r. (k. 7, 10, akt rent.). Od 1997 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). Obecnie, w ramach prowadzonej działalności, ma do dyspozycji dwa autobusy oraz zatrudnia jednego kierowcę. Fakt prowadzenia przez ubezpieczonego działalności gospodarczej nie wyklucza uznania go za niezdolnego do pracy. Dolegliwości, które odczuwa, co zostało potwierdzone przez biegłych, są mają charakter przewlekły, utrwalony i wymagają stałego leczenia. Stan zdrowia L. G. powoduje, że nie może on prowadzić autobusu na dłuższych trasach. Prowadzenie działalności w zakresie przewozu osób wiąże się, w zależności od potrzeb klientów, z gotowością do świadczenia usług

zarówno na krótszych jak i na dłuższych trasach. Stan zdrowia ubezpieczonego znacznie utrudnia mu wykonywanie pracy kierowcy autobusu, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i uniemożliwia mu wykonywanie tej pracy na wszystkich trasach zgodnie z oczekiwaniami klientów. Powyższe powoduje, że ubezpieczony musi zatrudniać kierowcę autobusu.

Sąd obdarzając wiarygodnością dowód z opinii biegłych chirurga i kardiologa uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami kierowcy na dalszy okres od 1 marca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r.

Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy również są spełnione i nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu L. G. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 marca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.